

עכיריין נמלמ גורש
יצטרך לשבת

ילדים ו" הכריזו הבעל. כרמלה נאלצה לתבוע את בעלה לתשלום דמי-מוניות.

הוא ראה שלמרות שוויתרתי לו על הכל, אני מסתדרת, וזה שיגע אותי. בפעם האחרונה שראיתי אותו, זה היה ברבנות, בדיון על המזונות. כנראה שחיימם אותו ש" הגשתי תביעה למוניות על סך 1500 שקל בלבד, התוודתה.

הודש שלם אחרי שפגע באשתו בצורה אכזרית כליכך, הסתובב חיים גורש חופשי. הוא שוחרר כעבור שבועיים בערבות של 150 אלף שקל. השופט לא קיבל את טיעון המישטרה שהוא פגע באשה בשמן רותח.

אמרה על כך כרמלה שחורת השיער: "לא כאב לשופט כמו שכאב לי, עליו לא שפכו שמן רותח. לא הכניסו אותו שש פעמים לחדרי-הניתוח וגם לא לקחו לו את הילדים. איך יכול שופט לשחרר אדם שעשה מעשה כזה? אני לא יודעת איך אפשר לסובב את החוק בצורה כזאת."

אין הגנה

לדאם פרטי

המישטרה עירערה על החלטת השופט, ואז החליטו לאשפוז בבית-חולים פסיכיאטרי, כדי לברר אם הוא אחראי למערי שיו. כעבור ימים ספורים ברח גורש, מאז, כארבעה חודשים הוא חופשי ואף אחד לא בודק היכן הוא. "אחרי שהוא ברח מ" טירה הוא בא לרמב"ם לראות את העבודה שלו. סיקרן אותו לדעת אם הוא הצליח או לא" סיפרה כרמלה בכאבה.

"אני מפחדת שהוא עוד פעם ינסה להציק לי או שישלח מישהו. אני פשוט מפחדת להשתחרר משום שאני יודעת מה הוא רוצה עכשיו ממני. הוא יודע מה מחכה לו ב" מישטרה, ולכן ינסה להתנקם בי עוד פעם. אז מי יגן עלי? אני אגיד את האמת, אני רוצה לחיות. קיבלתי את זה שאני נר" איתך כך, כי אין לי ברירה. אני הרבה דברים לוקחת בקלות. סבלתי הרבה, אחרת בטח הייתי נגמרת."

במישטרה נאמר להעולם הזה שיש אומנם מדיניות ברורה להגן על אשה מותקפת. הבעל ייעצר אך בשום פנים לא נהוג להצמיד הגנה לאדם פרטי.

"אני מפרסמת בעיתון את סיפורי כדי לפקוח את עיניהם של גברים גרושים שלא מצליחים להשלים עם גירושיהם. אחרי הי טרגדיה של ראוול דימיטרסקו מחלוקן, ש" השתולל בצורה לא שפויה בגלל אותה סיבה בדיוק, והביא לתוצאות מחרידות כל כך. גם לי לא היה קל להשלים עם גירושי. לא התנתתי כדי להתגרש, אבל קיבלתי את המציאות מחוסר ברירה. בסך-הכל, אחרי מה שבעלי עולל לי, מלבד הנוק הי פרטי שלי, זהו נזק לכל הצדדים. הוא הרס את הכל. סיבך את עצמו ופגע בילדים שלו. מה הוא הרוויח מזה? גם הוא חי עכשיו בחדר המישטרה מחפשת אחריו. הוא יצטרך לשבת. בשביל מה לעשות דבר כזה כאלה?" דינה זנן

בעל-המשק חיים גורש לא יכול היה להשלים עם גירושיו מאשתו - ובאישון לילה בא אליה

והשחית את פניה בשמן רותח

המישטרה לא הגנה עליי!

שליד חדרה מאז נישואיהם. היה בר-שוחם משק בן 14 הונם, מטע אבוקדו ו-חממה של פרחים. אך גם המשק, הבית ושני הילדים שנולדו, לא עזרו להשכיך שלום בין בני-הזוג. כבר בשנים הראשונות נהג הבעל באלימות באשתו, ולא חסך מכו-תיו. לא פעם שפך עליה קפה רותח. כרמלה היתה עוד אשה מוכה, כמו מאות הנשים המוכות האחרות אשר גורלן לא שפר עליהם.

אלא שכרמלה האמינה בכוחותיה ובשיכ-לה, ולא ביקשה סיוע מאיש. היא המשיכה בנישואיה, בעיקר בגלל הילדים הרכים.

מדי פעם נעצר הבעל על-ידי המישטרה באשמת הפצת צ'קים ללא-כיסוי, ובגלל סיכסוכי-שכנים בכפר, עד שיום אחד הוצת ביתו של ראש ועד-הכפר, שלום טוויל, הי בעל רביה-מעללים נעצר כחשוד בהצתה.

הוא, אימנם, שוחרר כעבור זמן קצר, מחוסר הוכחות, אך היה זה חקש ששבר את גבה של האשה המוכה ורדופת-הסבל. כרי-מלה לא יכלה לשאת את מבטם של שכניה בכפר, בושה זאת היתה מעבר לכוחותיה. כרמלה, שעבדה באותה תקופה כטבחית בבית-החולים שער מנשה, אספה כמה מ-בגדיה וחזרה באותו היום למקום עבודתה, שם שמחו לעזור לה בעת צרה ואף איפשרו לה לגור במקום.

לא כאב

לשופט

כרמלה הגישה תביעה לגירושין. כשי-ראתה שבעלה מסכים לשחררה רק אם

סיפרה כרמלה, "שפך לי על הרגל הימנית, הוא שם את הפלי ליד הדלת וברח. הבן הקטן התעורר והתחיל לבכות ולצעוק, בכלל לא הזיו לו, לבעלי, שבנו בוכה. הוא תפס רגליים ונעלם בשניה."

מזה שישה חודשים מאושפזת כרמלה במחלקה הפלסטית של בית-החולים רמב"ם. רוב גופה עדיין מצולק ומעוות מהכוויות הקשות — בדרגה שנייה ושלישית — שי-גרם לה בעלה-לשעבר.

לפני שבועיים הירשה לה רופא המחלקה לצאת לחופשה זמנית, עד למועד שבו תע-בור את הניתוח הפלסטי הבא — השביעי

היה זה באחד מלילות חודש יולי החם, בשעה שלוש לפנות בוקר פרץ חיים גורש, 31, את גדר בית-החולים שער-מנשה, והתקדם כחשאי לעבר ביתן מגוריה של גרושתו מזה שיבעה חודשים, כרמלה, אשר עבדה והתגוררה במקום.

הוא קרע את רשת-החלון והתגנב פנימה לתוך חדרה. הוא הדליק את האור במיטבה, רוקן בקבוק שמן לתוך קנקן קפה, והעמיד את קנקן הנירוסטה על הכיריים שהדליק.

כרמלה ושני ילדיה-ילדיו היו שקועים במיטתיהם בשינה עמוקה ושקטה. הם לא חשו באורח הלא-קריא.

קורבן כרמלה גורש בחתונתה ואחרי התקיפה, בבית-החולים העין! העין!

תוותר על כל רכושם המשותף, החליטה האשה האמיצה שהחופש יקר לה מכל דבר אחר בעולם — גם מרכוש ומספן. היא החי-ליטה להפסיק להיות אשה מוכת. תשע שנים הספיקו די והותר.

הבעל סבר אחרת. הוא לא האמין שאשתו עם שני ילדיה יחיוקו מעמד בלעדיו ובלי כספו זמן רב. באחת מפגישותיהם ברבנות, סיפרה, "הציע לי: בואי לך לבלות ו" נהיה ביחד. אעזור לך עם הילדים."

אך האשה היתה נחושה בדעתה, וענתה לו: "אנחנו התגרשנו ואין לנו מה לעשות ביחד. לך תמצא לך מישהי, תבנה לך חיים חדשים. אנחנו לא הסתדרנו. אני מוכנה להשאר יתידים למען הילדים, אבל לא אסי-כים לחיות איתך שוב."

"אם כך, אני לא מכיר, לא כך ולא כי

במיספר מאז אישפוזו, ולא האחרון. אך כרמלה, למרות שעייפה מהאישפוז בבית-החולים, חוששת לצאת מבין כותלי המחלקה. חופש פירושו סכנה לחייה, מפני שהגרוש האלים מהלך חופשי ועשוי לחזור על מעשיו.

חשוד

בהתצה

יקור זה לא היה ביקורו הראשון של חיים גורש אצל גרושתו. במיש-טרת חדרה התלוננה כרמלה פעמיים שחיים איים להרוג אותה ולעשות לה בעיות. אך הי מישטרה לא מיהרה לעצור את האיש, למ-רות חומרת התלונה.

חיים וכרמלה גורש חיו במושב מאור

אחרי שהשמן רתח, אחז חיים בידת הי-קנקן, והתקרב לעבר אשתו-לשעבר, שנמה את שנתה כשהיא שכובה על צידה הימני, לאטרלאט ובאכזריות שלא תיאמן יצק את מחצית השמן המבעבע על פניה, עינת וכתפה השמאלית, של מי שהיתה חברתו לחיים במשך תשע שנים.

שיבעה

ניתוחים

כרמלה התעוררה בבעתה וזעקה: "העין שלי!" היא לפתה בידה את עינה השמאלית שנכווהה, אך בעינת הי-ימנית, שלא נפגעה, הספיקה לזחות אותה, את אבי ילדיה, כשהוא גוחן מעליה וכידו הקנקן תלווה. "את מה שנסאר לו בקנקן,"